

263752

Projenin çizim süreci ;

Planlar,kesitler Autocad 2012 programı kullanılarak teknik çizimleri yapılmış görselleştirme programları ile renklendirilmiştir.

Projenin model süreci;

Revit 2015 programı ile modellenmiş olup,3D Max 2014 programında "Mental Ray" render aracı ile görselleştirme yapılmıştır.

Enerji ve sürdürülebilirlik analizleri;

Revit Energy Analysis programı ile yapılmıştır.

“Kara ile suyun rezonansını yakalamak”

Suyun dünyası “derişme” üzerinedir.Seyrelme yahut sıyrılma.O sadece bir taşıma yüzeyleri bütünü değil,ayrıca bir besin ambarıdır.Kendi içinde sürekli dalgalar halinde artçılar üretir.Birbirinin hiçbir zaman aynısı olmayan her zaman suyun varlığını yeniden sorgulatıp,her seferinde suyu,karayı,kenti yeniden tasarlayan artçıların şiddeti,sesi,hızı her seferinde kendini bu “su” tasarımına yeniden katar.Kara ise bu artçılarla sürekli karşılaşmaya mahkumdur.Bu mahkumiyetin özü zenginlikten gelmektedir.Bu anlamda sürekli kendini üreten karşılaşma özeldir.En az suyun dünyasının özel olduğu kadar özeldir.Bu karşılaşmadan korkmamak gerekir.Süreksizlik artık baş göstermiştir ve bu süreksizliğin içerisinde anlar yakalayıp bu ilişkilenmenin parçası olmak gerekir.Suyun artçıları ile karanın artçılarının üreteceği rezonans anı bu karmaşık ilişkilenmeyi her hali ile apaçık edecektir.Anlar üretmek “an” a inmek için bu “apaçık” olma hali iyi bir veridir.

Suyun her bir dalgasının farklı noktaya değdiği,farklı yansımalar,sesler ortaya çıkardığı suyun,karanın,insanın,kentin varlığına ilişkin olan herşeyin apaçık günyüzüne çıktığı,karşılaştığı bir arayüz tasarlanmıştır.

Projenin ana kurgusu 3 düzenin ifşası üzerine kuruludur.

Zemin,duvar,saçak..

Burada zemin, kara ile suyun birbirine çatkılıandığı noktalar bütünüdür.Kara su ilişkisi kot farkıyla kademelendirilerek suyun karadan daha görünür hale gelmesi karanın suya değdiği noktaların sosyal olarak örgütlenmesi sağlanmıştır.Suyun her bir dalgasının değdiği noktalar,yükselmesi,alçalması,dalgası artık apaçık halde görünür.

Duvar,karşılaşma anının kendisidir.Kentin yoğunluğunun iskele arayüzü aracılığıyla suyla yüzleştiği noktadır.Suyun kendisi içeri çekilerek iskelenin içerisinde su hem ilişki kurulabilir haldeyken hem de bir sınır görevi görmektedir.İskelenin altında fiziksel sınır teşkil edecek hiçbir araç yoktur.Geçirgenlik kavramı,sınır kavramı iç içe geçmiş su ve meydan hemhal olmuştur.

Suyun kendisinin yansıtıcı ve sürekli kendisini yeniden üreten bir yüzey olduğunu düşünürsek üretilen saçağında kent,insan,kara,deniz gibi özel hallerin karşılaşmasının sorumluluğunu alması gerekmektedir.Yeni bir yanılısama yüzey olarak ayna kullanılmıştır.Kendini yeniden üretme gücünü de altında ki sürekli değişen su kara ilişkisi ve kent yoğunluğundan almaktadır.Zemin ve saçak arasında bir devinim,süreksizlik böylece baş göstermiştir.